

[Undervisningsministeren]

var, at jeg meget nøje gjorde rede for, at sådan kan man altså ikke regne på dette område, fordi der for en række af uddannelserne er tale om lokaler, inventar og udstyr, der er indrettet på en bestemt holdstørrelse. Hvor de unge mennesker står der dagen igennem, kan man altså ikke stå 2 ved en drejbænk i 8 timer i træk. Jeg gav i øvrigt så også udtryk for, hvad jeg også har gjort her i dag, at vi ser meget nøje på muligheden for en bedre ressourceudnyttelse, herunder også på spørgsmålet om, på hvilke uddannelser man kan optage flere, men det er ikke sådan, at vi bare ved at optage 3 mere på hvert hold kan løse problemerne. Det lader sig ganske enkelt ikke gøre.

Hr. Bertel Haarder kom med en pudsigt oplysning her i anden omgang, idet han sagde, at venstre ikke var modstander af EFG på sundheds- og socialområdet. Jeg må stille venstre det spørgsmål: hvorfor i alverden fremsætter man så et forslag, som går ud på, at det skal pålægges mig, at jeg opgiver planerne på dette felt, at jeg stopper det foreløbige udvalgsarbejde, der er sat i gang? Jeg må sige, jeg har meget svært ved at få de to synspunkter til at rime sammen.

Endvidere erklærede hr. Bertel Haarder, at han og venstre ikke mente, at man skulle stoppe byggeriet af erhvervsfaglige skoler. Der må jeg henvise til side 5 i bemærkningerne til beslutningsforslag nr. B 61 om fremskaffelse af lære- og praktikpladser, hvor venstre skriver:

»I stedet for at bygge nye skoler, som kun skal benyttes en kort årrække, bør der iværksættes midlertidige nødløsninger.«

I den udbygning, der har fundet sted hidtil, og i den udbygning, der er planlagt, er der ikke tale om, at vi bygger skoler, der kun skal benyttes en kort årrække. Det er rigtigt, at antallet af 16-17-årige i 1984 og årene fremefter vil være faldende, men det er unægtelig også rigtigt, at vi har et meget stort efterslæb på dette område. Vi er meget langt fra oppe på den kapacitet, der vil være brug for i den lange sigt. Det vil være folketinget bekendt, at der er lavet en skitse over udbygningsplanerne på det erhvervsfaglige område, som rækker frem til 1990, og af den fremgår det meget klart, at der fortsat er behov for en udbygning af kapacitetsmæssige årsager, og hertil kommer det spørgsmål, som hr. Flygaard jo også var inde på, nemlig hensynet

til den geografiske udbygning, som er meget væsentligt, for at erhvervsvalget, uddannelsesvalget kan blive et reelt valg for de unge.

Den sidste bemærkning, jeg skal komme med, er til hr. Fogh Rasmussen. Han kan godt stå heroppe og sige, at de tal, jeg oplyser, ikke er rigtige. Jeg må gøre opmærksom på, at vi fik venstres forslag, jeg tror kl. 16 mandag eftermiddag i denne uge, og var noget forbløffede over, at det skulle til førstebehandling allerede i dag, så der har altså været snær tid. Derfor sagde jeg også, at de foreløbige beregninger, vi havde lavet på dette forslag, viser, at der på punkt 1 og 2 i beslutningsforslag nr. B 61 vil være tale om ekstraudgifter på 60 mill. kr. for det offentlige på et antal pladser, der svarer til de lære- og praktikpladser, vi havde i 1980, plus 2.000 ekstraordinære pladser. Det vil altså sige 60 mill. kr. i ekstraudgifter på et antal pladser, der meget langtfra dækker behovet for lære- og praktikpladser. Det kan hr. Fogh Rasmussen jo godt kalde billigt, men jeg tror ikke, det er en opfattelse, der deles af ret mange.

Arbejdsministeren (Svend Auken):

Jeg skal sige til hr. Fogh Rasmussen, som også undervisningsministeren var inde på, at det er en helt fortegnet fremstilling, hr. Fogh Rasmussen prøver at sælge til folketinget, når han siger, at den store forskel på venstre og regeringen skulle være den, at venstre ville give de unge uddannelsesmuligheder og vi andre ville give dem kunstige beskæftigelsesmuligheder. Jeg tror ikke, det er noget helt forkert referat, jeg giver af hr. Fogh Rasmussens ord.

Hvad er realiteterne? Realiteterne er, at der i regeringens plan er 4 til 5 gange så mange uddannelsespladser til unge på erhvervsuddannelsesområdet og lære-/praktikpladsområdet, som der er i venstres plan. Hvad er det, venstre siger? Lidt om at forøge holdkvotienterne uden at ville sætte tal på, og lidt om at bruge tiden lidt bedre. Det er vi enige i, hvis det er forsvarligt, så på det område giver venstres plan overhovedet ikke flere pladser end regeringens. Men derudover er der i regeringens plan indeholdt en lang række nye uddannelsespladser, og hertil kommer planerne om lære-/praktikpladser, hvor vores målsætning er 25.000 pladser.